

Tatry 7.-11.9.2022 – report:

Je středa, lehce po deváté hodině večerní a na hlavním nádraží v Mladé Boleslavi se začíná expedice Apalucha – Tatry 2022. Složení mužstva napříč generacemi dávalo tušit, že o zábavu nebude nouze, posuďte sami: Vláďa – Viton a Pepa, Matěj - Jonáš, Štěpka – Kryštof a Jáchym, Viktor – Jirka Malina ml + Jirka Malina st., Bacil st. + Bacil ml., A. Suchý– J. Suchý a organizátor celého zájezdu Petr Šulc.

Noční jízdu vlakem není třeba moc obšírně popisovat snad jen s poznámkou, že se kromě dětí nikdo nevyspal (lehátkové vozy ČD tvrdošijně odmítají jakoukoliv modernizaci). Za zmínku stojí, že zde Petr s Jirkou položili základy domažlicko – bakajdáckého přátelství.

Po příjezdu do Starého Smokovce ve čtvrtek ráno, nasedáme do električky směr Hrebienok. Tam padá první rozhodnutí dobýt vrchol Slavkovského štítu. V praxi to znamenalo zdolat téměř 1200 výškových metrů na trase 6 kilometrů. Vrcholu toho dne dosáhla pouze čtveřice statečných (alespoň myslím) ve složení A. Suchý, oba Pepové a Zdenda. Zbytek skupiny se rozhodl v různých částech pod vrcholem otočit, neb počasí (vítr a mlha) neumožňovalo tolik očekávané výhledy do krajiny. Po občerstvení na Hrebienku vyrážíme na Zámkovského chatu, která pro nás byla doslova slovenskou Bakajdou pro dalších pár dní.

Ubytování „na povale“ až nápadně připomínalo bakajdáckou půdu (jen s horším přístupem) s větší úložní kapacitou a dvěma okny (jedno zatlučené). Zkosené hrany střechy způsobily Zdědovi nezáviděníhodnou situaci, kdy se poslední noc na ránem prakticky rozbřečel, protože se dokázal pětkrát praštit do hlavy, aby vzápětí zkonstatoval, že jsme ho tam zavřeli.

Páteční výprava byla královská: Zámkovského chata 1475 m.n.m – Téryho chata 2014 m.n.m – Priečne sedlo s lezením do výšky 2300 m.n.m. – Zbojnická chata 1960 m.n.m – Velkou studenou dolinou přes Rozcestí nad Rainerovou chatou zpět na Zámkovského chatu. Výkony nejmladších a nejstarších účastníků zájezdu zde musíme označit za obdivuhodné, protože náročná etapa neodpouštěla chyby, zvláště v lezeckém úseku v oblasti Priečného sedla. Navíc jsme tam položili základy belgicko-českého přátelství.

Na Rozcestí nad Rainerovou chatou zase udivoval svými dovednostmi Jóna, kdy bez bázně a hany ručkoval pod mostíkem tam a zpět. Napodobit se ho pokusil A. Suchý, aby vzápětí okusil teplotu Velkého studeného potoka a nebýt jeho duchapřítomnosti, mohla se z fleku natáčet pohádka Plaváček – příběh z Popradu.

Sobotní noc a ráno přšelo, padlo tedy jednomyslné rozhodnutí dát si odpočinkovou etapu s návštěvou místních chat a útulní – Zámkovského chata – Rainerova útulňa – Vodopády studeného potoka – Bílikova chata – Hrebienok a přes magistrálu zpět.

V sobotu večer jsme při kytaře zapracovali na rozvíjení domažlicko-bakajdáckého přátelství, kde jsme byli nuceni konstatovat, že dámy zpívají o něco lépe, kde „něco“ lze definovat jako rozdíl mezi fotbalovými týmy SK Bakov a FC Barcelona.

No a v neděli domů.

Tímto děkuji Petrovi za výbornou organizaci, Danke, chatárke, Plzeňskému pivovaru a už se těším na příští rok.

<https://www.facebook.com/zamkovskeho/videos/1751901218523599/?sfnsn=mo>

Viktor